1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

இவ்வாறு குறைப் படிப்பு படித்து விட்டு மருத்துவர்களாக வந்தால், அது சமுதாயத்தைப் பாதிக்கும் என்பதால் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து விட்டு வைத்தியக் கல்லூரிக்கு மாணவர் தேர்வு பற்றி விவாதிக்க தலைவரவர்கள் அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஆர். சௌந்தரராஜன்: 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான முதல் வருட எம்.பி.பி.எஸ். படிப்புக்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததில் 20 மாணவர்கள் அவர்களைத் தேர்வில் சரியாக தேர்வு செய்யவில்லை என்றும் மற்றும் காரணங்களைச் சொல்லி உயர் நீதிமன்றத்தில் ரிட் தாக்கல் செய்துள்ளார்கள். அது டிவிஷன் பெஞ்ச் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. முதல் ஆண்டு எம்.பி.பி.எஸ்.க்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு படித்துக் கொண்டிருப்பவர்களுக்குத் தொடர்ந்து பாதுகாப்பு கிடைக்கும். யாருக்கும் எந்தவித பாதிப்பும் ஏற்படாது. நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு தெரிந்ததும், அதற்கேற்ப அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும். இது குறித்து ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நீதிபதிகள் விசாரிக்கும் நிலையில் இருப்பதால், மேற்கொண்டு விரிவான விளக்கம் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பிறகு உறுப்பினர் எழுப்பியுள்ள ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்திற்கு என் அனுமதியை மறுக்கிறேன்.

(2) 13-9-1978 அன்று குறளகத்திலிருந்து மறியல் செய்ய வந்த மாணவர்கள் மீது ரிசர்வ் வங்கி அருகே காவல் துறையினர் தாக்குதல் குறித்து.

அடுத்தபடியாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் மாணிக்கம் ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார். அதே போல மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஆறுமுகம், தங்கப்பாண்டியன் மற்றும் இராமமூர்த்தி ஆகியோரும் ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கடைசி மூன்றும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சம்பந்தப்பட்டவை. முதலமைச்சர் அவையில் இல்லை. அவை முன்னவரின் கருத்து என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. இராசா முகமது: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நேற்றைய தினம் நடைபெற்ற சில சம்பவங்கள் குறித்து ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதற்கான தகவல்கள் நமக்கு இப்பொழுது வரவில்லை என்ற காரணத்தால் அதை ஒரு சம்பிரதாயமாகக் கருதாமல் உறுப்பிர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை அது பற்றிச் சொல்வதற்கு அனுமதித்து அதைப் பதிவேட்டிலும் இடம் பெறுமாறு சேர்க்கலாம்.

பிறகு உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களை, எண்ணங்களை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கான பரிகாரம் செய்ய முடியும் என்ற அடிப்படையில் இதைப்பற்றிக் கருத்துக்களைச் சொல்ல அனுமதிக்கலாம். பேரவையிலேகூட இதுபோன்ற பிரச்சினை வந்தது. எல்லாகட்சித் தலைவர்களும் கொடுத்திருந்தார்கள். அவர்கள் சார்பில் ஒருவர் தான் பேசினார். மற்றவர்கள் அதனை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். நாமும் அந்த முறையைப் பின்பற்றலாம்.

*திரு. பி. மாணிக்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நேற்றையதினம் மாணவர்கள் இளைஞர்கள் ஒரு அமைதியான அறவழி மறியலுக்கு குறளகத்திலிருந்து துவங்கி ஊர்வலமாக வந்து, 'பாரி முனையை' தாண்டி ரிசர்வு பேங்க் அருகாமையில் உள்ள துவக்கத்தில் வந்து சேர்ந்த போது ஊர்வலத்தின் பகுதியினர் பின்னால் தள்ளி நிற்க மறியலுக்குச் செல்லும் தொண்டர்கள் மாத்திரம் அவர்கள் கையிலிருந்த கொடிகள் எடுக்கப்பட்ட நிலையில் அமைதியான மறியலுக்குச் செல்ல வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் தனியாகப் போக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அந்த நேரத்தில் அங்கே முன்னெச்சரிக்கையாக இருந்த காவல் துறையினர் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். தடை இருக்கிறது என்று அந்த இளைஞர்களிடம் கூறியிருக்கிறார்கள். மாணவர்களும் தாங்கள் கைதாவதற்குத்தான் வந்திருக்கிறோம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அப்படி ஆரம்பத்தில் பேச்சு துவங்கிய போதே, பின்னால் இருந்தும் முன்னால் இருந்தும் அந்த மாணவ இளைஞர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் மிகவும் கொடூரமான முறையில் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அறவழிப் போருக்குச் சென்ற இளைஞர்கள் இத்தகைய தாக்குதல் நடைபெறும் என்று எதிர்பார்க்காத நிலையில் மிகுந்த அதிர்ச்சிக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இரு புறமும், கொடூரமான முறையில் அவர்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் பலருடைய மண்டை பிளக்கப்பட்டிருக்கிறது. 4 பேர் மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதில் இருவர் மிகவும் அபாயமான நிலையில் அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி அறவழிப் போருக்குச் சென்ற சாதாரணத் தொண்டர்கள், முன்னாலேயே அறிவிப்பு தந்துவிட்டுச் சென்றார்கள். இவர்கள் யாரும் தற்செயலாகச் சென்றவர்கள் அல்ல. அனைத்து இந்திய அளவில் நடைபெறக்கூடிய அறவழிப் போராட்டம் அது. அதனடிப்படையில் தமிழகத்தில் மட்டும் இதுவரை 9,000 தொண்டர்கள் மறியலுக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். இவர்கள் காலையில் கைது செய்யப்பட்டு மாலையிலேயே விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். சென்னையிலேகூட 5,000 பேர்கள் ஏற்கெனவே மறியலுக்குச் சென்றவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு உடனே விடுவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் நேற்று வியாசர்பாடி பகுதியில் மறியலுக்குத் தொண்டர்கள் சென்ற போது, அவர்கள்

கைது செய்யப்பட்டு மாலையிலே விடுதலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஒரு இடத்தில் மட்டும் தகாத முறையில் காவல் துறையினர் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? அங்கே உள்ள பொறுப்புள்ள காவலதுறை அதிகாரிகள் நிலைமைகளை சாதாரணமாக, எளிமையாகச சமாளிப்பதற்குப் பதிலாக ஆத்திரமூட்டி மாணவர்களை வேண்டுமென்றே தாக்கியிருக்கிறார்கள். இதன் காரணம் எனக்குப் புரியவில்லை. இப்படி மாணவர்கள்—இளைஞர்களைக் கண்டால் காவல் துறையினர் ஒரு பகுதியைச் சார்ந்த காவல் துறையினர் தங்கள் இஷ்டம் போல் நடந்து கொள்ளலாம். தங்களுக்கு எந்த விதமான கட்டுப்பாடும் இல்லை, சட்டமும் இல்லை என்று நினைத்துச் செயல்படுகிறார்கள். எந்தச் சட்டமும் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தாது என்று நினைக்கிறார்கள், சட்டங்கள் என்பது பொது மக்களுக்கும் காவல் துறையினருக்கும் கண்டிப்பாகப் பொருந்தும். ஆனால் இங்கே வேலியே பயிரை மேய்வது போல் காவல் துறையினர் வேண்டுமென்றே இளைஞர்களைக் கடுமையாகத் தாக்கியிருக்கிறார்கள். சமீபத்தில் இப்படிப்பட்ட கடுமையான நிகழ்ச்சியைப் பற்றிக் கேட்டதுமில்லை, பார்த்ததும் இல்லை. காவல் துறையினர் எந்தக் கட்டுப்பாடுக்கும் அடங்காமல், அரசையே மீறிச் செல்கிறதோ என்ற நிலைதான் ஏற்படுகிறது. எனவே இந்த விஷயம் பற்றி முழுமையாக விவாதிக்க இந்த அவையின் நிகழ்ச்சிகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மாணிக்கம் அவர்கள் சொல்லிய கருத்துக்களோடு நான் இன்றைய்றையும் இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். நேற்று உருவான அந்தப் பிரச்சினையோடு நமக்கு இன்னொரு பயமும் இங்கே ஏற்பட்டிருக்கிறது.

சட்டமன்றம் கூடுவதற்கு முன்பாக தமிழகத்திலே பல இடங்களிலே சட்டம் ஒழுங்கு சீர்குலைவு ஏற்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 10, 15 நாட்களாக ஓரளவு அடங்கியிருக்கிறது என்ற நிம்மதி இருந்தது. ஆனால் இன்றைக்கு மீண்டும் சட்டமன்றங்கள் முடிவடையும் தறுவாயில் நேற்றும் இன்றும் இவைகள் மீண்டும் துவங்கியிருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பார்த்தால், மீண்டும் காவல் துறையினர் உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல், முன் எச்சரிக்கையான நடவடிக்கைகளை எடுக்காமல் போனதன் காரணமாக இது போன்ற சாதாரண சம்பவங்கள் கூட மிகப் பெரிய கலவரங்களாக, தடியடிப் பிரயோகம் செய்ய வேண்டிய சூழ்நிலையாக, கண்ணீர் பிரயோகம் செய்யக் கூடிய சூழ்நிலையாக உருவாகிறதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் இன்றைய தினம் தவிர்க்க முடியாத அளவுக்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றனவோ என்ற அச்ச உணர்வு தமிழகம் முழுவதும் உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இதன் விளைவாக பாது

காப்பற்ற தன்மையும் மிக வேகமாகப் பரவுகிறது. மிகச் சுலபமாகச் சமாளிக்க வேண்டிய பிரச்சினைகள் எல்லாம் பெரிய உருவம் கொள்ளுகிற அளவுக்கு விடப்படுகிறதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு நாட்களாக பச்சையப்பன் கல்லூரிக்கருகே வன்முறைச்சம்பவங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நேற்று மிகப் பெரிய அளவில் வளர்ந்திருக்கிறது என்று அறிகிறேன்.

சென்னையிலே கம்யூனிஸ்ட்கள் ஊர்வலம் வருகிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கும் காவல் துறைக்கும் முன்னதாகவே அறிவிப்பு கொடுத்து விட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் காவல் துறையினர் வைத்த எல்லையைத் தாண்டுகிறார்கள் என்றால், அது சமாளிக்கப் பட வேண்டிய முறை வேறு. ஆனால் அவர்கள் வருவதற்கு முன்னதாகவே தகவல் கொடுத்து விட்டு வருகிறார்கள். ஒரு இடத்திலே காவல் துறையினர் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்துகிறார்கள் என்றால், அதையும் தாண்டி அவர்கள் வந்தால், அவர்களையும் தடுத்து நிறுத்தி சமாளிக்கவேண்டியது காவல் துறையின் பொறுப்பு. இதை காவல் துறையினர் எதிர்பார்த்திருக்க முடியாது என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் எதிர் பார்த்திருக்க வேண்டும். இதிலே காவல் துறையினர் மிகுந்த எச்சரிக்கையோடு செயல் பட்டிருக்க வேண்டும். அப்படிச் செயல்பட்டிருந்தால், அந்தத் தடியடிப் பிரயோகத்தைத் தவிர்த்திருக்கலாம். ஆனால் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்கும் போது, காவல் துறையினரின் போக்கு சரியில்லாத காரணத்தாலோ, அரசாங்கத்தின் கொள்கை சரியில்லாத காரணத்தாலோ இப்படி மிகச் சாதாரண சம்பவங்கள் எல்லாம் தடியடிப் பிரயோகங்களாக, கலவரமாக உருவாக விடப்பட்டிருக்கின்றன. பொதுமக்களும், மாணவர்களும் ரத்த காயம் அடைந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் உருவாவது நல்லதல்ல. கடந்த கால நிகழ்ச்சிகளோடு இவைகளைப் பார்க்கும் பொழுது, மீண்டும் சட்ட மன்றம் கூடுவதற்கு முன்பாக இன்னும் எவ்வளவு கலவரங்கள் ஏற்படுமோ என்று அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. எனவே இவ்வளவு முக்கியமான பொருள்பற்றி விவாதிப்பதற்காக அவையின் அலுவலை ஒத்தி வைத்து நடைபெற்ற சம்பவங்களைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

<u>திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன் :</u> தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. மாணிக்கம் அவர்களும் திரு. இராமமூர்த்தி அவர்களும் கூறிய கருத்துக்களை வலியுறுத்துவதோடு நேற்றைய தினம் சென்னை நகரத்தில் மிகப் பிரதானமான சாலையில் பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்கள் காவல் துறையினரால் மிகக் கொடுமையாகத் தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள்

1978 செப்டம்பர் 14] [திரு. வே. தங்கப்பாண்டியன்]

அன்றாடம் நடக்கிற சாதாரண சம்பவங்கள் என்று நாம் எண்ணி விடக்கூடாது. அரசாங்கத்தினுடைய அணுகுமுறையில் இருக்கின்ற தவறுகள் காரணமாக மாணவர்கள் காவல் துறையினரால் சென்னையிலே தாக்கப்படுகிற அளவுக்கு நிலைமைகள் வளர்ந்திருக்கின்றன என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். கல்லூரி மாணவர்கள் தொடர்ந்து வன்முறையில் ஈடுபட்டார்கள். அதனால் பொது மக்கள் அவர்களைத் திருப்பித் தாக்கினார்கள் என்ற செய்தியைப் பரவவிட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம் பொது மக்கள் மாணவர்களைத் தாக்கினார்கள் என்றால், அது எப்படி முடியும்? காவல் துறையினர் அங்கே மிகவும் எச்சரிக்கையோடு இருக்கிறார்கள் என்றால், காவல் துறையினரையும் மீறி பொது மக்கள் மாணவர்களை எவ்வாறு தாக்க முடியும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியாகும். மாணவர்கள் நேற்றைய தினம் கண்டபடி தாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படியென்றால், காவல் துறையினருக்கும் மாணவர்களுக்கும் இடையில் பொது மக்கள் எவ்வாறு வர முடிந்தது? எனவே தான் சொல்லுகிறேன், அரசாங்கத்தின் அணுகு முறையில் தவறு இருக்கிறது. அரசாங்கத்தினுடைய கைகள் கட்டப்பட்டு வேறு விதமான நிலையில் காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவோ என்ற எண்ணம்தான் ஏற்படுகிறது.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் ஆர்வம் உள்ள இளைஞர்கள் அரசாங்கத்திற்கு முன் அறிவிப்பு கொடுத்து விட்டு, கோரிக்கைகளைக் கொடுப்பதற்காக என்று கோட்டைக்கு வருகிறார்கள். இது ஒரு சாதாரணமான நிகழ்ச்சி. நாள்தோறும் சென்னையிலே சட்டசபை நடக்கிறபோது நடக்கிற நிகழ்ச்சி. அப்படிக் கோட்டைக்கு வருகின்றவர்களைத் தாக்கியிருக்கிறார்கள் மத்திய போலீஸ் துறையைச் சார்ந்தவர்கள். அமைதியான அந்த ஊர்வலத்தை நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர்தான் துவக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய கட்சியின் தலைவர் அவர். அப்படி இருந்தும் ஒரு 40, 50 பேரை எந்தவித முன் அறிவிப்பும் இன்றி—இந்த மாநிலத்தைச் சேர்ந்த போலீஸ்காரர்கள் கூட அல்ல மத்திய ரிசர்வு போலீஸ்காரர்கள் என்று பத்திரிகையிலே போடப்பட்டிருக்கிறது—தாக்கி காயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இது சாதாரண சம்பவம் அல்ல. முன் கூட்டியே இதில் காவல் துறையினர் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டும். முன்னெச்சரிக்கையோடு செயல்பட்டிருந்தால், அந்த இளைஞர்களுக்குக் காயம் ஏற்பட்டிருக்காது. கண்ணீர் புகைப் பிரயோகத்திற்கும் அவசியம் ஏற்பட்டிருக்காது. இதற்கெல்லாம் ஒரு நீதி விசாரணை வைக்க வேண்டும் என்றுதான் கேட்க வேண்டும். ஆனாலும் நாங்கள் இப்போது அதைக் கேட்கவில்லை. உண்மையை அறிவதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படவேண்டும். போலீஸ் துறையின் அணுகுமுறை எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் எப்படிப்பட்ட அணுகுமுறையைக் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்

பதைப் பற்றித் திட்டவட்டமாக அரசாங்கம் அறிவிக்கவேண்டும். அரசாங்கத்திற்கு இந்த வகையில் தெளிவான கொள்கை இருக்க வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் ஒட்டு மொத்தமாகப் பேசுவதற்காக இந்த அவையின் அலுவலை ஒத்தி வைத்துவிட்டு, நடைபெற்ற சம்பவங்களைப்பற்றியும், இனி காவல் துறையின் அணுகுமுறை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிப்பதற்கும் விரிவாக விவாதிக்க வாய்ப்பளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : ஏற்கெனவே அவையின் முன்னவர் இது பற்றி விளக்கம் தந்திருப்பதால், இதற்காக அவையை ஒத்தி வைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏதுமில்லை என்று அறிவிக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 3-30)

(3) சேலம் இரும்பாலையில் வேலை நிறுத்தம் குறித்து.

திரு. சோ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, என் பெயரால் மேலவை விதி 43-ன் படி கீழ்க்கண்ட அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினைக் குறித்து விவாதிக்க ஒரு ஒத்தி வைப்புத் தீர்மானத்தை நான் கொடுத்திருக்கிறேன்.

''சேலம் இரும்பாலையில் 4-9-78 ஆம் தேதி முதல் சுமார் 2,500 தொழிலாளர்கள் தங்கள் கோரிக்கைக்காக வேலை நிறுத்தம் செய்து போராடி வருகின்றனர். இரும்பாலைக்கு நிலம் எடுத்துக் கொண்ட பகுதியில் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்தினருக்கு வேலை வாய்ப்பில் முன்னுரிமை வழங்கப்படும் என்று மாநில அரசும், இரும்பாலைத் திட்ட அதிகாரிகளும் கொள்கை அளவில் ஒத்துக் கொண்டிருந்தும், ''இரும்பாலை கட்டுமான பணி'' ''சேலம் உருக்காலைத் திட்ட பணிகளில்'' இது வரை பாதிக்கப்பட்ட மக்களில் தகுதியுள்ளவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்காமல் வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு வழங்கி வருவதாலும், தொடர்ந்து பாதிக்கப்பட்ட குடும்பங்களுக்கும், சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பு அளிக்காமல் புறக்கணித்து வருவதைக் கண்டித்துப் போராடி வரும் சங்கத்தையும், தொழிலாளர்களையும் நசுக்கக் கூடிய வகையில் இரும்பாலைத் திட்ட அதிகாரிகள் நடந்து கொள்வதாலும், கொண்டலாம்பட்டி காவல் துறை ஆய்வாளர் ரத்தினவேல் என்பவர் 11-8-1978 ஆம் தேதி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு இருந்த தொழிலாளர்களை தகாத வார்த்தைகளால் திட்டியும், உதைத்